

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019, în privința inculpatului

Dogotari Nicolai XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.10.2018 – 28.11.2018,
instanța de apel: 20.12.2018 – 23.01.2019,
instanța de recurs: 15.04.2019 – 22.05.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Dogotari Nicolai a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

Cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 20 februarie 2018, aproximativ ora 01.40, inculpatul Dogotari N., acționând de comun acord cu altă persoană, aflându-se pe XXXXXX, XXXXXX, în fața barului „La Havuz”, conștientizând faptul că se află în loc public, ignorând normele etice și legale, fără careva motive întemeiate, în prezența altor persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcând ordinea

publică, manifestând o obrăznicie deosebită, exprimată prin faptul că au inițiat un conflict cu Cotea V., în cadrul cărui l-au insultat, exprimându-se în adresa lui cu cuvinte necenzurate, după care au aplicat violență față de acesta, prin lovirea cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2018.10.D.0103 din 20.03.2018, multiple excoriații pe frunte pe centru, pe suprafața posterioară a cotului stâng, echimoză după pavilionul urechii stângi – procesul mastoidian, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cum ar fi pumn sau la lovire de acesta și se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele și probele indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Deoarece probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând asupra stabilirii pedepsei cu închisoare, în condițiile beneficierii reducerii cu o treime a limitelor ei, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar, luând în considerație atitudinea și persoana inculpatului, circumstanțele cauzei, recunoașterea faptei și, fiind constatată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 90 Cod penal, a conchis că corectarea acestuia este posibilă fără izolare de societate.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii respective, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea articolului respectiv nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Totodată, solicitarea acuzării și a apărării privind aplicarea unei pedepse cu amendă în privința inculpatului este neîntemeiată, fiind stabilit că acesta a comis anterior mai multe infracțiuni și, cu toate că antecedentele penale sunt stinse, nu s-a corectat, săvârșind din nou o infracțiune.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei

judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Sergiu Marcauțan, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că inculpatul a confirmat că este angajat oficial în câmpul muncii peste hotare și, neaflându-se în țară, nu va putea executa pedeapsa cu suspendarea condiționată.

Totodată, în perioada anilor 2000-2001, inculpatul a săvârșit mai multe infracțiuni și aceste condamnări îl caracterizează din punct de vedere negativ, scopul pedepsei penale fiind posibil de atins doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă cu amendă în mărime de 563 unități convenționale.

Apelantul a indicat că instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă aspră, punându-i în dificultate integritatea familiei și continuarea muncii or, soția și copilul se află peste hotarele țării, executarea pedepsei condiționând pierderea locului de muncă și imposibilitatea de a se alătura familiei, în țară neavând surse de existență.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată inculpatului corespunde gravității faptei comise și categoriei infracțiunii, fiind îndreptată împotriva ordinii, securității publice, sănătății și integrității fizice a persoanei.

Astfel, cu toate că antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse, acesta a fost condamnat anterior de mai multe ori, împrejurare ce îl caracterizează din punct de vedere nesatisfăcător, determinând aplicarea față de el a celei mai aspre pedepse prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod penal or, sancțiunea cu amendă, în acest caz, este importună, având în vedere trecutul infracțional al acestuia, care, ispășind anterior pedepse cu amenda, a continuat lezarea valorilor sociale, prin săvârșirea faptelor infracționale.

Prin urmare, nu sunt credibile asigurările inculpatului referitor la corectarea sa și promisiunile de a nu comite pe viitor alte fapte criminale.

Or, fiind stabilit că inculpatul s-a căit de cele săvârșite, a realizat consecințele negative ale faptei comise, că partea vătămată nu are pretenții de ordin material sau moral, că acesta are o familie și un copil minor la întreținere, că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este întemeiată concluzia primei instanțe privind posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal, în perioada de probațiune stabilită inculpatul urmând să demonstreze respectarea asigurărilor privind necomiterea faptelor infracționale, împrejurare ce constituie condiția pentru suspendarea executării pedepsei cu închisoare.

În același timp, poziția acuzării este contradictorie și neclară, fiind constatat că în instanța de fond procurorul a pledat pentru aplicarea unei pedepse cu amenda față de inculpat, iar în apelul declarat și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței ce

vizează pedeapsa condiționată, solicitând aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu executare.

Deci, soluția instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită inculpatului este justificată, aceasta fiind aplicată cu condiția că acesta nu va comite alte infracțiuni în perioada de probațiune de 2 ani.

Or, fiind constatat că inculpatul regretă și se căiește de cele comise, careva pretenții materiale sau morale față de el nu au fost înaintate, are familie și un copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este irațională aplicarea pedepsei cu închisoare, cu executare, iar în circumstanțele comiterii unei infracțiuni mai puțin grave i-a fost aplicată o pedeapsă aptă să ducă la realizarea scopurilor sancțiunii, la reeducarea acestuia și formarea unei atitudini corespunzătoare față de ordinea de drept și principiile morale.

Ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de gravitatea infracțiunii și motivul acesteia, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de comportamentul acestuia după săvârșirea faptei, pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării este o pedeapsă echitabilă și proporțională împrejurărilor stabilite.

5. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită *casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare.*

Recurenta a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a omis că inculpatul în perioada 2000-2011 a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni grave, iar pedepsele aplicate și executate sub formă de amendă, muncă neremunerată și suspendarea condiționată a executării pedepsei nu au dus la corectarea și reeducarea acestuia.

Totodată, împrejurările reținute de instanțele de fond și de apel, și anume că inculpatul se căiește sincer, are la întreținere un copil minor și nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru sunt caracteristice majorității inculpaților.

Astfel, se atestă că inculpatul nu a pășit pe calea corectării, nu a înțeles consecințele negative ale faptei sale, precum și a comis infracțiunea împreună cu o altă persoană.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Totodată, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, iar instanțele de fond și de apel just au reținut asemenea împrejurări, acestea fiind recunoașterea vinovăției de către inculpat și căința sinceră de cele comise, că are familie și un copil minor la întreținere, că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că nu au fost înaintate față de el careva pretenții materiale sau morale, întemeiat concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pentru o perioadă de probațiune.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

În același timp, solicitarea recurentei de a *casa decizia instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare*, contravine prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, conform căror rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri poate avea loc dacă nu se agravează situația condamnatului, deci este una absolut neîntemeiată (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019, în privința inculpatului Dogotari Nicolai XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 iunie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun